

EN VÅRVINTERSAGA

Ord: JEANNA OTERDAHL

Musik: RUBEN LILJEFORS

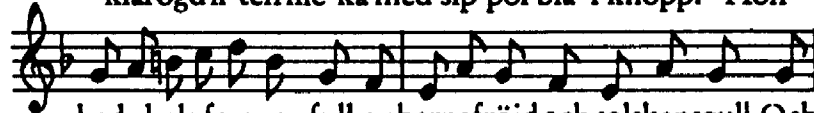
Ej för fort, berättande.

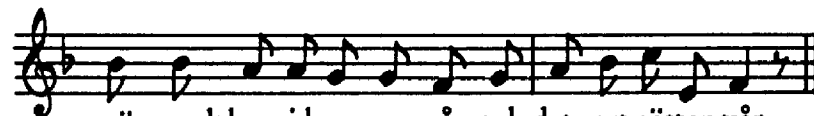
Fru Maja täcktes skicka sitt första lilla bud hit opp, en

klarögdliten flicka med sippor blå i knopp. Hon

hade hela famnen full av barnafrojd och solskensgull. Och

snösmalt bort i hennes spår, och det vart nästan vår.

2. I ängens slitna tröja
hon satte gyllne knappar tätt,
och björken fick en slöja
av luftigt violett.
»Nog visste jag på sunnanstrand!
att det var vår i Sveriges land.
Å, kära ni, goddag, goddag»,
sjöng lärkan, »här är jag!»
3. Men sälgen så försiktigt
i pälsrock klädde sina små
och menade helt viktigt
»än kan man vinter få».
Men vårens lilla flicka satt
på gärdesgår'n och log så glatt
och bäcken sjöng i solens glans
och myggen gick i dans.